

عنوان مقاله:

آزمون شاخصهای آسایش اقلیمی PMV و PET جهت توسعه اقلیم- گردشگری شهری (مطالعه موردی: شهرستان اردبیل)

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

عبدالله فرجی - استادیار گروه جغرافیای طبیعی دانشگاه زنجان

اسلام یوسف زاده خانقاه - کارشناس ارشد جغرافیا، برنامه ریزی توریسم

خلاصه مقاله:

در میان عوامل محیطی، آب و هوا و شرایط اقلیمی مهمترین عامل در میزان رونق صنعت گردشگری در مقاصد گردشگری محسوب می شود و به همین دلیل، برخی از مقاصد و فعالیتهای مربوط به گردشگری به صورت فصلی است. در شهرستان اردبیل که دارای پتانسیل های گردشگری فراوانی می باد و حت اقلیم این شهرستان یک پتانسیل گردشگری مهم بحساب می آید، عدم اطلاع از زمان دقیق آسایش و عدم آسایش جسمانی در عضی مواقع به طور جدی امکان جذب گردشگر را محدود می کند. در این راستا، شاخص های ترکیب دما- فیزیولوژی که مبتنی بر بیلان انرژی بدن انسان می باشند از میان تمام شاخصهای رقومی برای مطالعات آب و هواشناسی گردشگری از اعتبار بیشتری برخوردار هستند. در این مطالعه که از طریق مدل Ray Man و با استفاده از شاخصهای PMV و PET صورت گرفت، نتایج بدست آمده نشان داد که این دو شاخص با اختلاف بسیار جزئی با همدیگر (دهه اول خرداد و دهه اول مهر)، برای شهرستان اردبیل خوب جواب دادند و کاملاً با هم مطابقت داشتند. همچنین زمان آسایش اقلیمی شهرستان در مجموع، از بازه زمانی 10 تیر تا اول شهریور به مدت 50 روز می باشد، در بقیه ایام سال این شهرستان درجات متفاوتی از تنش های سرما (عمدتاً) را تجربه می کند. با توجه به تخصصی شدن گردشگری می توان گفت هر یک از گونه های مختلف گردشگری نوع خاصی از این تنش ها (طبقه بندیهای سرمای و گرمایی) را می طلبد. بنابراین در صورت توجه به این نتایج، بدیهی است که برنامه ریزیها و فعالیتها در زمینه توسعه صنعت گردشگری در شهرستان اردبیل همراه با موفقیت خواهد بود.

کلمات کلیدی:

آزمون، شاخصهای PMV و PET، توسعه، اقلیم- گردشگری، شهرستان اردبیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/265715>

